

दि ११
१५१०-२०

उपशास्त्री द्वितीय वर्ष विषय - व्याकरण

ग्रन्थ सिद्धांत मौखिकी (दिव्यदिग्गजः)

1 सृज्यते - सृज् धातोर्लिट् लट्स्थाने तिप्सप्तमि इति स्त्रेण
त प्रत्यये । सावच्चानुसंज्ञायाम्, शिपप्रवाच्य दिवादिभ्यः
२यन् इति स्त्रेण २यन् प्रत्यये अनुवन्ध लोपे । िदीत्मने
पदानां हेर इति स्त्रेण हेरत्वे सृते सृज्यते इति सिद्धम् ।

2 ससृजे - सृज् धातोर्लिट् लट्स्थाने तिप्सप्तमि
इति स्त्रेण त प्रत्यये, लिट्स्त्रस्यो रोञ्जे रे च्च इति स्त्रेण
तकारस्य स्थाने सञ्ज्ञायाम् अनुवन्ध लोपे । लिट्दिवादी रनञ्मा
सास्य इति स्त्रेण इत्वं अञ्जाम् सञ्ज्ञायाम् । त्त्कारस्य
स्थाने अत्वे रपत्वे हलादिशेषे ससृजे इति सिद्धम् ।

3 सञ्ज - सृज् धातोर्लिट् लट्स्थाने तिप्सप्तमि
इति स्त्रेण त प्रत्यये । लुट्ः प्रथमस्य डारो रसः इति स्त्रेण
तकारस्य स्थाने डारदेशे । स्मृतीसील्लुटोः इति स्त्रेण
तासी प्रत्यये । ित्त्वसाञ्ज्यात्, मस्यापि हेलापः । सृजि
दृशो मल्पम् अकित्, इति स्त्रेण अत्रागमे अनुवन्धत्वेण
लोपे । सृ अज्जत् इति जाते । इकोपवत्त्वे इति स्त्रेण
त्त्कारस्य स्थाने मणे, अश्च अश्च सृज् इति स्त्रेण
जकारस्य स्थाने कत्वे लुट्त्वे सृत् सृष्टा इति सिद्धम् ।

4 नद्यति - णट् धातोर्लिट् लट्स्थाने तिप्सप्तमि इति
स्त्रेण त्त् प्रत्यये अनुवन्ध लोपे । सावच्चानुसं
संज्ञायाम्, शिपप्रवाच्य दिवादिभ्यः २यन् इति स्त्रेण
२यन् प्रत्यये अनुवन्ध लोपे । णानः इति णकारस्य स्थाने
नत्वे नद्यति इति सिद्धम् । तस्य पक्षे तकारस्य स्थाने
िदीत्मने पदानां हेर इति स्त्रेण नद्यते इति रूपं भवति ।

5 ननाट् - णट् धातोर्लिट् लट्स्थाने तिप्सप्तमि इति स्त्रेण
त्त् प्रत्यये । परस्मैपदानां णल् - इति स्त्रेण त्त्स्थाने णल्
आपदेशे । लिट्दिवादी रनञ्मास्य इति द्वित्वे, अञ्जाम् संज्ञायाम्
हलादिशेषे । णेनः इति स्त्रेण णकारस्य
स्थाने नत्वे नना उपधा कृष्टौ
ननाट् इति सिद्धम् ।

अत्रागमि च्च
एलोपे णाम् (७)
रा० ३० सं. म. वि. वि.
३५ लो. ना. प्र. वि. वि.

दिनांक
14-10-20

उपशास्त्री प्रथम वर्ष - विषय - व्याकरण अथ - साक्षात् मोक्ष

- 1 नैषधः - निषकाया देशनिशोवाणा राजा इति विभेदे
निषध शब्दात् कुम्भना उड्दिभ्यो णा इति स्त्रेण अम्
प्रत्यये अउवच लोपे । तद्धिते प्लचाभादेः इति स्त्रेण
वृद्धौ, अमलोपे छेदे । प्रातिपदिसंज्ञायां विभक्तिमापे ।
2 ईश्वरः - ईश्वराणां जनपदनिशोवाणा राजानः
इति विभेदे जनपद शब्दात् कृत्तियाद् अम् इति
स्त्रेण अम् प्रत्यये । तद्धिते प्लचाभादेः इति वृद्धौ
उकारस्य स्थाने गुणे अवादेशे सेद्ववा मव इति
दशायां तद् राजस्य वहुषु तेनेवा उस्तिपाम् इति स्त्रेण
अम् प्रत्ययस्य लुक् । अत एव अ आदि वृद्धिर्नि
वृत्तः । ईश्वराणां शब्दादेव प्रातिपदिसंज्ञायां विभक्ति
मापे । ईश्वरः इति सिद्धम् ।
3 मन्वोजः - मन्वोजानां देशनिशोवाणा राजा इति विभेदे
मन्वोज शब्दात् जनपद शब्दात् कृत्तियाद् अम्
इति स्त्रेण अम् प्रत्यये, अउवच लोपे । तद्धिते
प्लचाभादेः इति वृद्धौ । मन्वोज इति दशायां मन्वोजात्
लुक् इति स्त्रेण अम् प्रत्ययस्य लुक् । लुक् निमित्तक
वृद्धिर्निवृत्तः । मन्वोज शब्दादेव प्रातिपदिसंज्ञायां
विभक्तिमापे । मन्वोजः इति सिद्धम् ।
4 चोलः - चोलानां कृत्तिय निशोवाणा राजा इति विभेदे
इयञ्जगद्य - इति स्त्रेण अम् प्रत्यये । तद्धिते
प्लचाभादेः इति वृद्धौ । चोल इति दशायां मन्वोजात्
दिभ्यः इति वाच्यम् । इति वार्ति मोन अञ्जो लुक्
लुक् निमित्तक सा गद्यात्, वृद्धिर्निवृत्तः । चोल शब्दादेव
प्रत्ययः । प्रातिपदिसंज्ञायां विभक्तिमापे । चोलः इति

अमनाथ वि
एलो प्रो व्यामलो
रु उ सं गं वि
कुलनेना पूर्णिया

दिनांक 14-10-20

२॥ स्त्री पद्धतीय खण्ड निबन्ध अष्टम व्याकरण ग्रन्थ लघु सिद्धान्त में सुधी (संगीत) पुं

२। सुकुला खण्डः - सुकुला खण्डः इति लौकिक विग्रह
सुकुला-टा खण्ड सु इति अलौकिक विग्रह इति
तत्त्वार्थे गुणवचनेन इति स्मृतौ संगीतसूत्रे प्रथ
मान्तत्वात् प्रथमा तद्विग्रह संगीत उपलक्षणम् इति
स्मृतौ उपलक्षण संज्ञायाम् उपलक्षण पूर्वम् इति
पूर्वनिघाते । सुपो धातु प्रातिपदिकयोः इति स्मृतौ
सु-लुकि । प्रातिपदिक संज्ञायाम् विग्रहान्तमाय

२ धारि-तातः - धारि-तातः इति लौकिक विग्रह
तात-सु इति अलौकिक विग्रह कर्तृ-कारण
कारण वदुलम् इति स्मृतौ संगीतसूत्रे संगीतसूत्रे
प्रातिपदिक संज्ञायाम् सु-लुकि विग्रहान्तमाय
धारि-तातः इति लिङ्ग

३ भूत-वलिः - भूत-वलिः इति लौकिक विग्रह
अथेन निबन्ध संगीतसूत्रे अलिङ्गता चोत्तवृत्तवयम्
इति वाचिमेव चतुर्थी तत्पुरुष संगीतसूत्रे
संगीतसूत्रे प्रातिपदिक संज्ञायाम् सु-लुकि
विग्रहान्तमाय भूत-वलिः इति लिङ्ग

४ स्तोका-गु-स्तः - अत्र स्तोका-गु-स्तः इति लौकिक विग्रह
इति स्मृतौ पञ्चमी संगीतसूत्रे । संगीतसूत्रे प्रातिपदिक
संज्ञायाम् सु-लुकि प्रा-लम् पञ्चम्यां स्तोकादिभ्यः
इति स्मृतौ पञ्चम्या अलुम् । प्रातिपदिक संज्ञायाम्
विग्रहान्तमाय ।

५ पूर्व-मायः - पूर्व-मायः इति लौकिक विग्रह, पूर्व-अग्
माय-इ-ल इति अलौकिक विग्रह पूर्व-इ परा-इ धरो-लम्
एक-इ-श-ने-ना-इ-धि-म-लो इति स्मृतौ एक-इ-श-ने-ना-इ-धि-म-लो संगीतसूत्रे
प्रथमान्तत्वात् उपलक्षण संज्ञायाम्
पूर्व-निघाते । प्रातिपदिक संज्ञायाम्
विग्रहान्तमाय

अमलाप-जि-इ
लौ-प्रो-व्या-ल-ण
रा-इ-सं-श-वि-
उ-ल-ल-ना-ध-र-ण-या